

რედაქცია: სალოლაკზე, ბაღის ქუჩაზე, ბ. შადინოვის სახლში, № 33.

ხელის-მოწერა მიიღება რედაქციაში. ბარეზე მცხოვრებთათვის: Въ Тифлисъ. Въ редакцію „Дრობა“.

გაზეთის ფასი: მთელის წლისა — 8 მ., ნახევარ წლისა — 5 მ., ხანისთვის — 3 მ., ერთ-ს თვისა — 1 მ.

ცალკე ნომერი ღირს შაურად.

დროება

ყოველ ღამე ორშაბათს გარდა

ფასი განცხადების: დღე ასობით ასობე 1 კაპ., ნახევარწლიურად ცერო თი — 5 კაპ., პატარათ — 4 კაპ.

რედაქციას უფლება აქვს გასწოროს და შეამოკლოს და საბჭდო განცხადებით სტატეი. დაუბ. კდელი სტატეები ავტორს არ დაუბრუნდება.

ცალკე ნომერი ღირს შაურად.

ანნა ბაღდანოვანა და სტეფანე
მოსეს ძე მელიქოვი მწუხარის გულთ აცნობებენ რა, პირველი მეუღლის და მეორე ძმის, დეისტეტიკონი—სტატკის სოფეტნიკის დავით მოსას ძის მელიქოვის გარდაცვალებას, სთხოვენ ნათესავებსა და ნაცნობებს შაბათს, 25 აგვისტოს, დილის 9^{1/2} საათზედ აბსალომოვის სახლში, სერგიევის ქუჩაზედ დაესწრნენ მიცვალებულის განსვენებას მოგვინის წმ. ბაორგის ეკლესიაზედ.
(1—1)

საქართველო

დღიური

* * * მისი მაღალ ყოველად უსამღვდელო. ექსარხოსი იოანიკი ამ ჟამად ახალციხისაკენ იმყოფება რევიზისთვის იქაურს ეკლესიებში.

* * * როგორც შევიტყუეთ ჩვენ, მცხეთის მტკიცეთ დაცულს ხელთ-ნაწერ წიგნების ბიბლიოთეკაში სულ სამოცდაცამეტი წიგნი ინახება. ამათ რიცხვში ორი ისეთი წიგნი აღმოჩენილა, რომელნიც მრგელს საქართველოში არ მოიპოვებდნენ და არც ათონის მთაზე ივერიის მონასტრის ბიბლიოთეკაშია. ეს წიგნები დაიბეჭდებოდა პეტერბურხს უფ. საბინინისაგან.

* * * ამთვის ოცდა რვა მეტეხის ღვთის მშობლის ეკლესიაში იქნება ქართული წირვა საქართველოს მეფის მანგენის მეუღლის და სომხეთის მარდან მამიკონიანის ქალის შუშანიკის დღესასწაულისა. ამ დღეებში ჩვენ ვიხილეთ ამ შუ-

შანიკის სურათი, გალადებული ძველის სურათიდან უფ. საბინინისაგან ლეიპცი-ღში.

ამ დღეს მისი მაღალ ყოველად უსამღვდელო მპისკოპოზი ალექსანდრე სწირავს ქართულათა და ქართული გალობაც იქნება.

* * * ჩვენ შევიტყუეთ, რომ მცხეთაში დედათა მონასტრის წინამძღვარს აპილახერისასა დაუწყებია მომატება წმიდანინოს ემბაზისა და მაყვლოვანისა იმადგილას, სადაც ის მჯდარა და ულოცნია და აღუშენებიათ. ის პატარა კედლები დღევანდლამდის იხილვება მშვენიერს მხატვრობათ.

* * * ამ დღეებში თუ შევითიდა მთელი ერთმა, ძველი ქართული წიგნების შემგროვებელმა, რამდენიმე ძველი ხელთ-ნაწერი წიგნები, რომლებიც პერგამენტზეა ნაწერი და, როგორც გამოჩნდა, ორთოგრაფია მეცხრე საუკუნეს ეკუთვნის. სქელს ტყავებზეა ნაწერი. ეს გარდიცა დასაცავად იმ ბიბლიოთეკაში, რომლის

ნახევარი წლის ხელის-მოწერა

„დროებაზე“

მიიღება რედაქციაში—ბაღის (სადოვის) ქუჩაზე ბ. შადინოვის სახლებში, № 33

მალაქს გარეშე მცხოვრებთა ამ აღრისით უნდა დაიბარონ გაზეთი: Въ Тифлисъ. Въ редакцію газ. „Дრობა“.

ფასი ნახევარ წლის გაზეთისა, ე. ი. 1 ივლისიდან წლის დამლევამდინ, გაზეთი—ხუთი მანეთი.

ფელტონი

მიუხვარდი, ჩემი მამონე!

I

— ახ, რა მშვენიერი მატერია არის!...
— ახ, რა კოხტად შეკერილია!...
— ახ, რა ლამაზაა დგას ტანზედ!...
ტრიალებდნენ კედლის დიდ სარკეების წინ და ტრინებდნენ მამო, ნატო და პატო, სამნი დანი, სიტურფით და სილამაზით ვარსკვლავის და ბაღრი მთვარის შესადარნი! იმათ იმწამში მოუფიდათ პარიჟის უკანასკნელ მოღაზედ შეკერილი ტანისამოსები ერთი გამოჩენილ მკერვლისაგან. მამო, ნატო და პატო უამისოთაც კარგები არიან და ახალ ტანისამოსებში ჩაყლაპვა მოგინდებოდათ! მაჯებზედ ოქროს ბრასლეტები (სამკლავე), ყელზედ მედალიონები, განხრეტილ ყურებში საყურები, ყველა ესენი და ამგვარი მორთულობანი კიდევ უფრო ამშვენიერებენ „ბარიშნებს.“ მამო ცხრამეტის წლის ქალია, ნატო—შვიდმეტისა

და პატო—ექვს-მეტისა. სამივე ლამაზები არიან, ერთი მეორეზედ უკეთესი; რომელი უფრო კარგია,—ამისი გამოცნობა სიბრძნეს მიეწერება. ამ ცოტახანში ამათ უფრო განსაკუთრებითი ყურადღება მიაქციეს თავიანთ სილამაზეს და იმაზედ არაშეყოფიან: სულ სარკეების წინ იქნევენ კურთუმს, იგობებოან, იკლაკებოან; ზოგჯერ სამი-ოთხი საათი ვერ მოშორებოან სარკეს. მეტის კენჭით ხომ ტუჩები დაუღლილად და კბილები გადაელესათ! საქმე იმაში გალავთ, რომ „ბარიშნებს“ სიყვარულმა გაუჩუხუნათ, შეიყვარეს და შეიყვარეს სამივემ... ერთი! შინ არის ეს ვაჟი, რომელიც ამათ ასე ზედ-მიწევნით, გაგვიებით უყვართ, ჯერ არ იციან „ბარიშნებმა.“ მაგრამ გადვამენ თუ არა კარზედ ფეხს, უთუოდ შეეყრებათ ისა..!

მაღალი ტანისა, საუცხოვო შეხედულობისა, მწიფე მაყვალის ფერი თმით, ახლად ამწვანებული უღვაშებით ეს „იღუმალი უცნობი“ სიზრმათ და ცხადათ მრჩვენება გახდა სამივე დისთვის! მამოც, ნატომას და პატომას გული ისე მიიზიდა და გაიტაცა ამ ვაჟმა, რომ

ესენი ნეტარებათ სთელიან მთელ სიცოცხლეში იმ მინუთს, როცა იმას ნახვენ და იმ წამს, როცა იღუმალი უცნობი აჯილდოებს ცქერით, თვალის ლის თვალებში გაყრით!

— ახ, როგორ მოვეწონებით იმას ამ ტანისამოსში! ამბობს ალტაცებით უმცირესი დაი და თავით ფეხებამდი და მთელ სიბრგვლზედ ცქერით იხლენს თვალებს სარკის წინ.

— ოჰ! ალტაცებაში შევა, ალტაცებაში! მიუგებს სინაზით უფროსი.

— ახ! რა კარგია! სულია, სული! დაამატებს ნატო ეზნით გაბნედილი „იმი-სი“ ტრედის ფერი, ყუჟუნა თვალების მოგონებით.—მისთანა ლამაზი ჩემს სიცოცხლეში არ უნახავს ჩემს თვალებს!.. რა მშვენიერია! რა ტანაია! რა კეკლუცა მიხრა-მოხრაში!.. ღმერთმანი, ერთი როგორმე მივალ იმასთან, დაუჩოქებ და ვეტყვი: „ოო... მე შენ... მიყვარხარ!... შენივარ... სამუდამოთ... წამიყვანე მეთქი!“

რამდენი არ ცადნენ „ბარიშნები“ გაეგოთ, ვინ არის ის; რომელ ტომს ეკუთვნის, რომელ შთამომავლობას, რომ

წესდება უფ. ბაქრადემ შეადგინა და ამ მოკლე ხანში უკვე დაარსდება კიდევცა.

* * * * * თბილისის მოამბეს აცნობებენ, რომ გარდაცვალებულ ღენ-ადიუტანტს ლაზარებს 21 აგვისტოს ბაქრადემ გამოასვენებენ და 25, ან 26 აგვისტოს მოასვენებენ და დამარხვენ თბილისში.

* * * * * ახალ ღროებაში სწერია, რომ ერთმა ქალმა, მლისაბედ ლამბერტმა, ამ ორი წლის წინათ შეიტანა უწყინდეს სინოდში 50,000 მანეთი. რომ ის მოახმარონ მაგომეტანების გაქრისტიანებას; ამ ქალმა ამავე საქმისთვის ამ ცოტა ხანში კიდევ 30,000 მანეთი შეიტანა უწყინდეს სინოდში.

რუსეთი

— ბაზეთ „მოლოსში“ ვკითხულობთ შემდეგს: „ოდესაში 10 აგვისტოს სატუსალოს წინ მოედანზედ მოგროვდა ძრავალი ხალხი. ცოტა ხნის უკან მოვიდნენ: ოდესის ვრადონაჩალონიკი, კორპუსის კამანდირი, კამენდენტი და სხვა თანამდებობის პირნი. შევეითა ბათალიონმა და ასამდე ყაზახებმა დაიჭირეს მოედანი. ბაალეს სატუსალოს ალაყათის კარები და გამოიყვანეს პოვოზკა, რომელშიაც ისინი პოლიტიკური დამნაშავენი (სამნი), უკან ხელზე გაკრულნი და ტყვეების ტანთ-საცმლებში. სამივეს ჩამოკიდებული ჰქონდათ შავთ შეღებლი ფიცარი, რომელზედაც ეწერა: „სახელმწიფო დამნაშავე“. დაუკრეს ბარბანი, გაჰყვა კამანდა და ამით მთელი ბრღო მყოფრებლებისა. შაიტონებსა, უბ-

რალო ღროგებსა და ურმებს გარდა, რომლებშიაც ხუთ-ხუთი, ექვს-ექვსი სული ისინი ფეხით მისდევდა აუარებელი ხალხი და კიდევ ეპატებოდა გზაში. მივედით ქალაქს გარეთ, ხუთ-ექვს ვერსზედ და ნახეთ, რომ ხალხით სავსე იყო მოედანი, გარე შემორაყეული სალათებითა. მოედნის შუა გულს იყო სამი სახრიობელია. სახრიობელის ძირში გაკეთებული იყო ექვსი ფეხის დადგმა კიბე, რომელიც, როგორც ბოძები, შავთ შეღებულნი იყვნენ. მითითებულ ბოძთან ამოთხრილი იყო ორმო და ამის გვერდზედ იდგა შავი კუბოები. დიდის ათ საათზედ მოვიდა სამწუხარო ეტლი. პალაჩი, მოსული და დონიერი კაცი, წითელ პერანგში ავიდა ეტლზედ და სათითაოთ ჩამოიყვანა დამნაშავენი. მტლი მოაშორეს იქურობას, ბარბანი დააჩუქეს; ჩამოვარდა სიჩუმე. დაიწყეს განჩინების კითხვა, რომელიც საათის მეოთხედამდე გაგრძელდა. ამის შემდეგ პალაჩმა განაღდა დამნაშავეებს ტუსალების ტანთ-საცმლები და გადააცვა თეთრი პერანგი, რომლის გრძელი სახელოვებით გაუკრა უკან ხელები. მივიდა იმთან ნაობახტის მღვდელი, სრულიად შავებში ჩაცმული. დამნაშავეების გვარები არის: ლიზოგუბი, ჩუბაროვი და დავიდენკო.

ლიზოგუბმა უთხრა მღვდელს, რომ ჩვენ შენ არ ჩამოგართმევთ ჯვარსაო და თუ ხელები თავისუფლათ ვეკრნდეს, ჩვენ თითონ გამოვიასხავდით პირის ჯვარს და ვემთხვეოდითო. მღვდელი, ტუსალებზედ უფრო გაუთრეული, ძლივს იდგა ფეხებზედ. იმან დაუწყო ვედრობა მოწინათ ცოლდება, რადგანაც ცოტა ხნის სიცოცხლე ელოდათ. მშინ სამივე დამნაშავეებმა რიგ-რიგით აკოცეს ჯვარს, ერთი ამათგანი, ჩუბა-

როვი, ორჯერ ემთხება მადანმა ლიზოგუბსა და ჩუბაროვს რაგვინოდ დაღდა ამტერია ხრმლები, გადაათარა თავზედ თეთრი ტილო და აიყვანა ეშაფოტზედ. პალაჩმა გადმოაცვა ყელზედ თოკები და გამოაცალა კიბე... 25 მინუთი ეკილა დამნაშავენი. 11 საათზედ პალაჩმა გასკრა თოკები და მკედლები დაეცნენ მიწაზედ. დოქტურებისგან გაშინჯვის შემდეგ დაუყენებლივ ჩაასვენეს კუბოებში და დამარხეს.

— ნიქინი-ნოგოროდიდამ იწერებთან 15 აგვისტოს: ღღეს ფოჩის პოეზიით მოვიდნენ იარპუკზედ ბოლგარის დეპუტატები. შაზანი იმათი მოსვლისა ის არის, რომ ნახონ გრაფი იკნატევი. დეპუტატებმა ნახეს ისა და საღამოზედ წაივდნენ აქედამ.

— პეტერბურლის უწყებებში სწერენ, რომ ჩინეთის ელჩი სანამ ჩინეთში წავიდაოდეს, მივა წიგალიაში, სადაც ხელი უნდა მოაწერონ ახალ ტრაქტატს ჩინეთთან, რომელზედაც ისევ მოლაპარაკებაა.

უცხო ქვეყნები

ოსმალეთი

— რამოდენი ხანია დიდის ხმები არაბეთის პროვინციებში აჯანყების გახშირებაზედ. ამ აჯანყებამ ისეთი სერიოზული ხასიათი მიიღო, რომ სულთანის იძულებული იყო გაეგზავნა ჯარი მალაფში, სწერენ ერთ უცხო ქვეყნის გაზეთში 11 აგვისტოს.

— მოიცა, ვითხრა, რა სიხმარი ნახეს! დაიწყო მაშიკომ; მითომ ბაღში დაესვირნობ! რა და რაფერი ყვავილები გინდა, სულო და გულო, რომ იქ არ იყო!.. შეცრად, საიდამლაც გაჩნდა ისა!.. მე შეკვრთი!.. „ნუ გეშინიათ, მე ვარო!“ მითხრა იმან წყნარის ხმით: „გთხოვთ, მიიღოთ ეს თავიგულიო!.. მხოლოდ თქვენთვისა მაქვსო!“... რა მშვენიერი სიხმარია!.. მწუხვარ, რო გამომელიძა! ახ ნეტავ ცხადათაც ყოფილიყო!..

III.

იმ საღამოს ბარიშნები სასერიოთ წავიდნენ, რასაკვირველია, მარტოკანი. წავიდნენ იქითკენ, სადაც იმედი ჰქონდათ რომ შეეკრებოდათ უცნობი. სამივეს ძალიან უნდოდათ იმისი ნახვა. სამივეს გული უკენსდა უფეთქავდა იმის მოგონებაზედ. ბილიკი იყო კლდინი და უსწორ-მასწორო. ძაბუშა ჯერანივით მიხტოდა თავმომწონეთ, რომ იმისთვის მიეტყვიათ ყურადღება. ამათ წინ შეხვდათ ვიწრო ფიცრის ხალი. — დაიცა, ძაბუშა! დაიცა, ქალო! მე

მელ გვაროვნობას, სახელად რას უწოდებენ,—მაგრამ ვერა გაიგეს და ვერა, თუმცა კი ქალებს მიმართული აქვს ტელეგრაფი ამისთანა რამეების გასაგებათ! სულ ერთი კი იყო, ღვთის წინაშე, ამათთვის, გაეგოთ, თუ არ გაეგოთ! ამითი ესინი ძალიან არა სწუხდნენ: ისიც საკმაო იყო ჯერჯერობით, რომ „ის“ ყოველ დღე შეეკრებოდათ!

II

„ბარიშნებმა“ შენიშნეს, რომ „იმა-საც“ თითქო მოსწონდა და უყვარდა ესენი; და უყვარდა იქნება ამათზედ უფრო მომატებულათ! მაშომ, ნატომ და ძატომ წარმოიღვინეს ბოლოს, როგორც იყო, რომ ამ იღუმალ უცნობს სამ დაში ხომ ერთი რომელიმე ეყვარება! ამ გვარად მოემატა მეორე კითხვა, (პარველი კითხვა, ხოციით, ის იყო, თუ ვინ არის, რა ჰქვია, რა გვარტომობის არის? და სხ.), უფრო სერიოზული და საჭირო კითხვა: რომელი უნდა უყვარდეს „იმას“

განის ხელთ ჩაგდება ენდომება იმას, ყველასი ხომ არა!

— მე ხო სისულელე იქნებოდა, ყველა უყვარდეთ! მიუკო ძაბუშ-მ.

— მე ხე უღმრთოობა იქნებოდა! დამატა ნატუშამ თვალების ნაბეთ: ყოველივე შემთხვევაში კი ეჭვი არა მაქვს, რომ იმას მე უყვარვარ! მითოველ შეყარზედ ის სულ თვალს თვალში მიყრის! მერე როგორ! ასე გგონია, უნდა სთქვასო, მე შენ მიყვარხარ!..

— ჰო, როგორ არა! შეთხზე! გააწყვიტინა სიტყვა მაშიკომ: შენ კი არა და მე არა მაშორებს ის თვალს, თავის ქუტალო თვალს!.. ახ რა საკვირველი თვალები აქვს! მართხელ, როცა თვალთვალში გამიყარა... მჰ!.. რა თვალებია! იმის თვალებში სამოთხეც იხატება და ჯოჯოხეთიცა!..

— ჰო, ქალო, ჰო! მეც ისე შეგატყე! სთქვა ძაბუშამ: ის ყოველთვის, როცა შემეყრება, მე მიტყერის! მართხელ კდევაც შევამცნივ, როცა შემხედა, გაწითლდა, აენტო! რა მშვენიერია, რა დააკვირდეთ, იმ დროს, როცა გაწითლდება და აენტება!

— შეუძლებელია, რომ ჩვენ, სამივე უყვარდეთ! ამბობს მაშიკო: ერთი ჩვენ-

— „Times“-ის სტამბოლოელი კორესპონდენტი იწერება, რომ „სომხების ახალგაზღვრებამ გამოიკვლია თავის მორთულობა. შესის მადივრათ, რომელსაც წინეთ ხმარობდნენ, იხურამენ „არაჩს“, მატყლის ქუდს, სხვა-და-სხვა ფერებს და განივრებს, როგორც სხარობენ სომხები მთ შში. პოლიციის მინისტრმა უფრო ექვები აილო ამ გვარ მოქმედებაზედ, და იფიქრა, რომ ამ ქუდების გამოკვლა რალაც შავ განზრახვას მოასწავებსო. ამ გვარად ამ „არაჩის“ ხმარება განდა სახელმწიფო კითხვად. ამ რამდენიმე დღის წინათ მ. ზაფ-ფაშამ სკუტარში დააქვრინა რამოდენიმე ახალგაზღვრები, რომლებთაც ამ გვარი ქუდები ეხურათ და როცა მიუყვანეს, იმან დაუწყო ლანძღვა: „სულოლო სომხებო! თქვენ ამტკიცებთ, რომ თქვენი საზოგადოება შესდგება ორი მილიონი კაცისგან! მრთი ბათალიონით მე შემოძლია გაგფანტოთ, როგორც ქარი მტვერს გაფანტავს!“ მინისტრმა დატუხალებინა ესენი. რამოდენიმე დღეა, სატუხალოში სხედან საწყობები. სამხედრო კამპია, მოწოდებული ამის თაობაზედ, სჯის იმ ზომებზედ, რომელნიც უნდა შემოიღონ „არაჩის“ წინ აღმდეგ.

უნდა იმედი გვქონდეს, რომ მმართველობა მოსპობს ამ ბავშურ შევიწროებას; თორე თუ ასე დაიწყეს მოქმედება, ის დრო დადგება, როცა აქ მიაჭკრამდნენ ქუდს რომელიმე ბუსურმანის ქვეშევრდომის სახლის კარებზედ და ეს საკმაო იყო, რომ ის მიეღოთ ხელმწიფის მოლალატეთ! თუ ბათიზ-

ფაშის და კამპანის მეცადინეობა კანონათ გარდაქცა, მაშინ სომხების დაღუპვისათვის საკმაო მიაკრან. იმათ კარებზედ „არაჩი“ მსმან-ფაშაც ამ გვარათ წინდაუხედველად იქცევა, როგორც ამისი ამხანაგი, პოლიციის მინისტერი. ბავარდა ხმა, რომ ბაუთ-ხანეს მასპიტალში ხოლოცა გაჩნდა; ამან უბრძანა გოსპიტლისთვის გარ-შემოფრტყათ ჯარები. მა ამბავი გაიგეს მთელ ქალაქში და ძალიან შესწუხდნენ. მაშინათვე მოუწოდეს ექიმებს, რომელთაც დაამტკიცეს, რომ გოსპიტალში სრულიად არ არის ხოლოცრაო...

საზრანბითი

— შრანტუხელ გაზეთებში ეკითხულობთ შემდეგს, მიზნს იმ არეულობისას, რომელიც მოხდა პალე-როიალში: 9 აგვისტოს იქურ თეატრში კონცერტი იყო მუზიკალური საზოგადოებისა. ხალხი წყნარად ყურს უფდებდა. შეკრად მოისმა ყვირილი: მარსელიეზი! მს სიტყვა გაიმეორა ყვირილით ორი ათას კაცმა. ძაველმეისტერმა მიუკო, რომ იმას არ შეუძლია ასრულოს ის პეესა, რომელიც არ აქვს დანიშნული პროგრამაში. მაგრამ ხალხი იმას ყურს არ უფდებდა და ისევ დაიწყო ყვირილი: მარსელიეზი! იძულებულნი იყვნენ პოლიციის აგენტები, რომ გარეულ იყვნენ ამ საქმეში, მაგრამ ამათაც დაბრკოლება ნახეს ხალხში. რამოდენიმე დატუსაღეს. წარმოადგენა გააწყვეტინეს და მედუქნებმა, შეშინებულებმა ხმაურობი-

თა, დაკეცეს დუქნები. მოვიდა წილი ციის კამისარი რომლის...
 ციის კამისარი რომლის...
 ლებით ყველაფერი დაცხრა. 11 საათზედ აუარებელი ხალხი ისევ პალე-როიალის კარებ-წინ იდგა. ამას შემდეგ სრულიად დაამშვიდობეს ყველაფერი.

ინგლისი

— მათ უცხო ქვეყნის გაზეთში იწერებინა ლონდონად, რომ ინგლისის სამმართველო მოქმედებს რა თანხმად თავის კონსულისა პრზრუმში და სერ-ჰერნი-ლვარდის სურვილისა, დაადგინა კონსულები სომხეთში და მურთისტანში. ლენერალური საკონსულოს სამყაფი ადგილი არის სივასი, სხვა ადგილები არიან: პრზრუმში, ღიარბეკერი, პარპუტი, მანი, ბათისი, მუში და მარდინი. კონსულებათ უმეტეს ნაწილად ინტენერას აფიცრები არიან დანიშნულნი. ამათი საქმე იქნება, რომ თვალყური ადევონ ბერლინის ტრაქტატის 61 სტატის აღსრულებას, რომელშიაც სწერია, რომ გაამაგრონ სომხები ქურთებისა და ჩერქეზებისაგან და აგრეთვე შემოიღონ საჭირო რეფორმები. სამინისტროს სახეში ორი მიზანი აქვს: იმოქმედოს პორტაზედ, რომ შემოაღებინოს რეფორმები და ამასთან მტტომინის იმპერიის სამძღვრებში აზიაში დაამყაროს ისეთი პირნი, რომელთაც უნდა შეისწავლონ ეს მხარე სტრატეგიული მხრით.

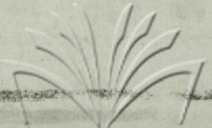
მეშინია ხილზედ გასვლა! შეჰკივლა მაშკომ.
 — მეც მეშინია! დაამატა ნატომ.
 — მაშ რალა ექნათ, ღმერთმანი რა გვეშველება! უკან დაებრუნდეთ?
 — იმ! როგორ იქნება? როგორ უნდა დაებრუნდეთ, როცა... (უნდოდა ეთქვა „ის რო არ გვინახავს“, მაგრამ აღარა სთქვა).
 იღუმაღმა უცნობმა კარგი ხანია შენიშნა ესენი და შორი-ახლო თვალს ადევნებდა. სანამ ესენი რამეს მოიფიქრებდნენ, „ის“ საჩქაროდ მივიდა ამათთან.
 — ნებას მომცემთ დაგეხმაროთ? ჰკითხა „იმან“.
 — ახ, გვიშველეთ, გენაცვა! მიუგო დიმილით ძატუშამ.
 — ბატონი ბრძანდებიო! უთხრა „იმან“, დააგლო ხელი ჯერ უპცროსს, შემდეგ მეორეს და გამოიყვანა სათითაოდ.
 — მბაღლობო! ღიდათ გმადლობო! უთხრეს „ბარიშნებმა“ უცნობს: უკაცრავად კი, რომ თქვენ შეგაწუხეთ!
 — რასა ბრძანებო! ჩვენ თქვენთვის... ყოველთვის... სიამარვრებოთ...
 — დაემშვიდობეს ერთმანეთს და წავიდნენ.
 — რა მარღია! ყმაწვილია! სთქვა ერთმა:
 — ძალო, როგორი ღონიერი ჰყოფილა! იალამ მკლავი არ მამტება, ისე მაგ-

რათ ჩამავლო ხელი! მიაყოლა მეორემ.
 — რა თვალები აქვს! დაამატი მესამემ: როგორ მოვიდა ჩემთან და გადმომხედდა!
 — მჰ. კარგი, მაშკომ! ბნა შენთან მოვიდა! პირველად ჩემთან არ მოვიდა!
 — რას ამბობ? სულ მე მიყურებდა! სთქვა ნატომ: ჩემზედ უფრო ახლოს იყო!
 — პირველად კი ჩემთან მოვიდა და! მიუგო სიანხლით ძატუშამ.
 — რა ექნათ, რომ შენთან მოვიდა, ყველასთან ხომ ერთ დროს ვერ მივიღოდა!
 — არა, ღმერთმანი, უწინ ჩემკენ მომართა!

IV.

„ბარიშნებმა“ კინალამ მუშტი-კრივი არ გამართეს! მადენენ შინ, უთხრეს ყველაფერი გადიას და ჰკითხეს: ვის უფრო პატივი სცა და, მაშასადამე, რომელი უფრო ჰყვარებია იმ ვაჟს: ის, რომელსაც პირველად მოჰკიდა ხელი; ის, რომელთანაც უფრო ახლოს იდგა; თუ ის, რომელსაც ბოლოს მოჰკიდა ხელი?
 — ბაღია ღრმა ფიქრს მიეცა: სახუმრო კითხვა არ გეგონოსთ!
 — თქვენ ეს მითხარიო, „ბარიშნებო“, როგორი კაცია? ჰკითხა გადიამ.

— მშენიერება! ძალიან კარგია! მიუგეს საჩქაროდ: მაღალი ტანისა... შავი თ... აი, აი, აქ მოდის!
 — ძალები მივარდნენ ფანჯარას და დაინახეს, რომ „ის“ მიდის და თვალები ამათ ფანჯარისკენ დარჩა!
 — მე არის?! ჰკითხა სიცილით გადიამ.
 — ღიახ, ღიახ, ეგ არის!.. როგორ? რამ?
 — მჰ, კარგია, თქვენ გაზდას! იცით ეგ ვინ არის?!
 — ვინ არას?... ვინ არის?... ვინ არის?...
 — ვინ არის და ეგ არის მეყასბის შვილი; იმ მეყასბის შვილი, რომლიდგანაც ჩვენ ხორც ვეხილებით!.. მე თითონ რამდენჯერ მინახას ის დუქანში რომ ჩალოლაჯებს სჩხნდა და სუტებს ჩანგლებზედ ჰკიდებდა! ღახე, დახე, როგორ გამოპრანქტულო! კაცი ეგონება, უცნობ რო დაინახოს!
 ჩვენი მაშკომ, ძატუშა და ნატაშა სირცხვილით გაიღპილდნენ, გააფურთხეს და დაღონებულნი მოსხლეთით მოშორდნენ ფანჯარას!
 ამბობდნენ, რომ სიყვარულისთვის საჭირო არ არის წინ დახედულობა!..
 სიბოლაძე — ბედკრულაძე.

ნარევი

მაზეთებში ეკითხულობთ შემდეგ ანი-
რებულ შემთხვევას: ერთ ნემიცის კო-
ლონიკში ერთ კაცს ღამით, როცა ცო-
ლი შინარ ჰყავდა მოუნდა, საშინლად
მოუნდა კოცნა, მარტო კოცნა ძილის
დროს მივიდა თავის მშვენიერ, 19 წლის
მოსამსახურე გოგოსთან. მაგრამ ცივი
უარი მიიღო და ეს ცოტაა: მეორე დღე
გოგომ ბატონი თავის ქალბატონთან
დააბუხლა. ქალბატონმა არა თუ საყვე-
დური არ უთხრა თავის ქმარს, კარგა
ლანათიანად მიტყუება გოგო, გააგდო
სახლიდან გადაუყარა ქუჩაში რაც რამ
ნივთები ჰქონდა და დაუნიჭა ქმარს, რომ
უარის თქმისთვის უჩველ გოგოს სასა-
მართლოში. სასამართლოში გამოჩნდა
ორი კაცი, რომელთაც აღიარეს, რომ
მოსამსახურე გამგონე უნდა ყვესო,
გოგო უარის თქმისთვის კოცნაზედ სა-
მი დღით გაგზავნეს ციხეში!!.

განცხადებანი

პართული წარის სასწავლი დედანი

(პროპსი) სურათებით

შედ. ან. ჯუღელიანთან

გამოვიდა და ისეიდება შემდეგ ადგი-
ლებში:

თბილისს: ჩარკვიანის, მათანო-
ვის და შრიქუროვის წიგნის მაღაზიებში,
ქუთაისს: სასულიერო სასწავლე-
ბელში და ანტ. ლორთქიფანიძის ბიბ-
ლიოთეკაში,

სამეგრელოში: სასულიერო სას-
წავლებელში დ. სუჯუნას მოფურძის
წყაქანში და აბაშაში უფ. ანტ. კეკ-
ელიასთან შკოლაში,

ოზურგეთს: სასულიერო სასწავ-
ლებელში,
ხონში: უფ. შ. ლავანიძესთან,
ზორს: სასულიერო სასწავლებელ-
ში,

თელავს: სასულიერო სასწავლე-
ბელში და ხირსელოვის წიგნის მაღა-
ზიაში,

სიღნაღს: უფ. კ. ბალაშვილთან.

შასი ერთის ეგზემპლიარისა აბაზი.

(5-1)

გამოვიდა და ისეიდება

სახალხო სამედიკო წიგნი

კარაბაღინი

შედგენილი

მლ. დავით ლამბაშიძისაგან.

გამოცემა პირველი.

შასი გაგზავნით უყუდოთ ერთი მანეთი,
ყლით ექვსა აბაზი.

წიგნის ყიდვა შეიძლება:

თფილისში — ჩარკვიანის წიგნის
მაღაზიაში.

ქუთაისში — სიმონ ტყეშელაშვილის მა-
ღაზიაში (გიმნაზიის მახლობლად).

ახალ-სენაკში — ბლალაჩინს სი-
ნორდიასთან.

ზუგდიდში — ბლალაჩინ მიხ. მე-
უნარგიასთან.

ლენქუთში (ლაილასში) — ბლა-
ლოჩინ ილარიონ ბერსაპიასთან.

სახხერეში — შარამან ჩხეიძესთან
— სასოფლო შკოლაში.

ზორში — პავლე ბურჯანაძესთან (სა-
სულიერო სასწავლებელში).

ქვირილაში — ბლალაჩინ დავით
ლამბაშიძესთან.

დაბარება შეიძლება შემდეგ ადგი-
ლებში: მლ. დ. ლამბაშიძისაგან (დ.
შვირილიძემ), ამ ადრესით: Въ м. Кви-
рилы (Кут. губ.). Священнику Давиду
Гамбашидзе. შინც ათ ეგზემპლიარზე
მეტს დაიბარებს, მანეთზე ორი შაურის
დაეთმობა.

მოვიტანე დიდ-ძალი ფიცრები შიშვი-
სა და ნაძვის ხეებისა კარების, ფანჯ-
რებისა და იატაკებისათვის. სრულებით
მშრალი ფიცრებია, ოთხი წლის დახერ-
ხული.

შისაც ამ ხის მასალის შეცენა ჰსურს
შუძლიან მიმართოს არსენალოს კუჩაზე-
შუტინოვის სახლებში № 31; იკითხოს
უფ. პალერიან ჩეჩუტი.

ქუთაისის ქალაქის გამოცემა, შე-
უდგა რა მომავალის ქრისტესობის თვე-
შიდ ქალაქის სამართავლოს ამოგ-
ჩვევლათა სიძვის შედგენას, საყო-
ველთაგან აცხადებს, რომ მომავალს
დღეინობისთვის პირველ რიცხ-
ვამდინ, იქნეს შემოტანილი მცხოვრე-
ბთაგან ქალაქის სასარგებლოთ ხვედრი
გარდასახადი, ყოველი გვარი გარდასახ-
ლისა, ვიდრე 1880 წლამდე, რადგან
1964 სტ. II ტ. ნაწ. I გამოც. 1876 წ.
ძალით, სხვათა შორის, გარდასახ-
ლის გარდა უხუთევენ ელობაც არ-
მევენს მცხოვრებთ ხმის უფლე-
ბას.

გამგეობის წვერი: ივ. მესხი.

რკ. გზა.	ლილა.	სალამ.	II კ.	III კ.	ტელეგრაფი	მან. კაპ.	მაზანდა	მან. კაპ.	თფილისის სამაჟისტრალო.
თფილისი	9 21	5 18	8 კაპ.	8 კაპ.	მ.ცი სიტყვა თფილისიდან		თფილისი 9 აგვისტ.		მრეწ. მ.ილ., წინ. მ.დღ. გ.ოვ. სახლი.
მცხეთა	10 11	6 27	85	44	პავსიის აქეთა მხრის ყველა		შქვ. თფ. ბანჯისა ფუთ.	2 40	აგათმყოფებს მიიღებენ ყოველ
ზორი	1 58	9 43	3	1 53	ქალაქებში	50	შქვ. წითელი	1 70	დედ დილის 8 საათიდან 10-დინ.
ხაშური	1 29	11 57	4 73	2 42	როსტოვს, მდესას, მოსკოვს,	2	შერ. ფუთი	1 40	მ. რ. შ. ა. ბ. ა. თ. ს. ლისიცივი და
სურამი	1 44	4 90	2 61		პეტერბურგს, ვარშავს.	2	ბამბა მრეწვისა, ფუთი.	8 20	ბარალევიჩი — შინაგ. აგათმყოფობის.
შვირილა	5 49	7 21	3 69		მსმალეში, შვეიცარიაში.	3	— ამერიკისა, ფუთს.	9 50	ს. ა. მ. შ. ა. ბ. ა. თ. ს. ვერმიშევი შინაგ.
რანი	6 57	8 44	4 31		იტალიაში და საფრანგეთში.	3 50	ბანტალი ბამბა ფუთი.	10 70	აგათმყოფ.; რეიზი — თვალის, შურაგ-
სამტრედია	7 51	9 66	4 93		ინგლისში.	3 75	მატყელი თუშური ფუთი.	8 40	ლევი — ვენერიულის, და კანისა; ბა-
ახალ-სენაკი	8 43	10 71	5 47		ფოტო		— თ. რაქამისა ფუთი.	3 80	ბოვი — გულისა და შინაგ.
შოთი	9 50	12 24	6 26		ა) თფილისიდან: სამზღვარ გა-		აბრეშუმს ნუხური სტ.	2 10	მ. თ. შ. ა. ბ. ა. თ. ს. ლისიცივი — ში-
შოთი	9 3				რეთ, მუთაისს, რუსეთს — ყველ		ქონი ფუთი	5 60	ნაგ, ასტუა-ცატუროვი — ქალისა და
ახალ-სენაკი	10 14	1 53	7 8		დედ კვირს გარდა. ზუგდიდ. ორშ. და		ქონის სანთელი ფუთი.	6 80	ბავშვების აგათმე.
სამტრედია	11 5	2 61	1 33		ხუთშ. მ. შურ. — პარასკ. და ორშ. ბა-		სტვარინის სანთელი ფ.	12	ხუთშ. ა. ბ. ა. თ. ს. ვერმიშევი — ში-
რიონი	12 13	3 84	1 97		ხეთს — სამშ. და შაბ. ბ) მუთაი-		სორცი ძროხისა დიტრა		ნაგ. აგათმე. და შურაგლევი — კანის
შვირილა	1 18	ლაშვ. 5 3	2 56		ლიდამ: თფილისისა და შოთისაგან —		— ცხვრისა, ლიტრა		და ვენერიულის.
სურამი	5 12	1 10 7 34	3 74		ყოველ დღე კვირას გარდა. მ. შურ-		სპირტი ვედრო	4 50	პარარასკევს იქნებოან: ლისი-
ხაშური	5 39	1 37 7 51	3 84		გეთს — ორშ. და პარასკ.		შაქარი ბროც. ფუთ.	7 5	ცივი, შინაგ.; ასტუა-ცატუროვი — ვე-
ზორი	7 5	4 8 9 24	4 73		წიგნის გაგზავნა რუსეთში	კაპ	— ფხვნილი ფუთი	5 60	წერ. და კანის; ბამბაევი — გულისა და
მცხეთა	8 50	6 59 11 39	5 82		და სამზღვარ გარეთ:		შავა რვეალი გრვ.	60	შინაგ. აგათმყოფ.
თფილისი	9 31	7 56 12 24	6 26		ლა წიგნის	3	ზეთი ქუნჯულისა ფუთი.	13 60	შ. ა. ბ. ა. თ. ს. ვერმიშევი, შინაგ.; შურ-
					დაბეჭდვის (სამი მისხალი)	7	თამბაქო საშუალო ფთ.	6 70	ავლევი. — ვენერ. და კანის რეიზი —